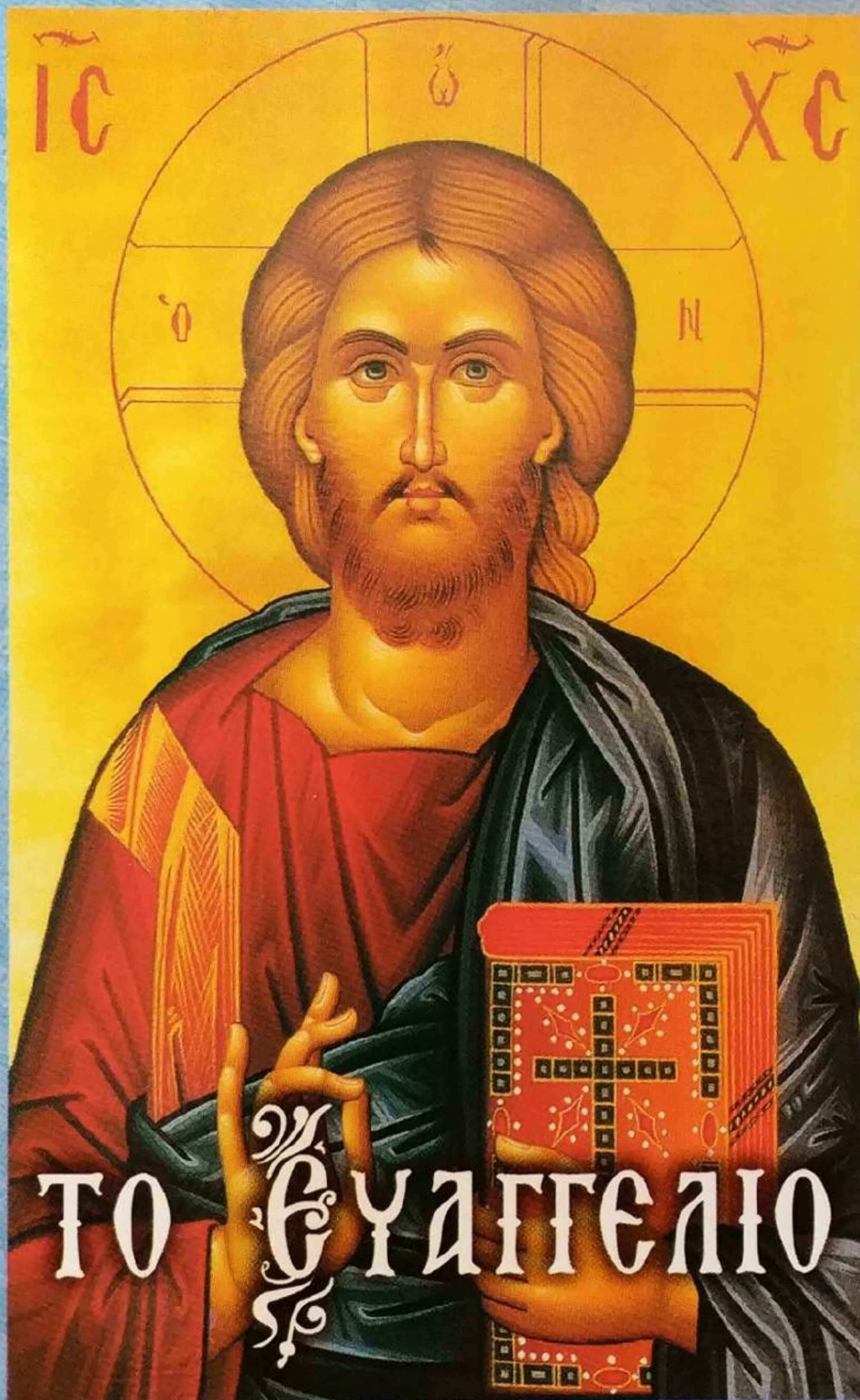
ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
Θεολόγου - Φιλολόγου

Ἔκδοσις
Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολικῆς Ἀδελφότητος
«Ο ΣΤΑΥΡΟΣ»

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
Θεολόγου - Φιλολόγου

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Ἔκδοσις
Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολικῆς Ἀδελφότητος
«Ο ΣΤΑΥΡΟΣ»

ΑΘΗΝΑΙ 2005

Ἔκδοσις
Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολικῆς Ἀδελφότητος
« Ο ΣΤΑΥΡΟΣ »
Ζωοδόχου Πηγῆς 44, 106 81 Ἀθῆναι
τηλ. 210 / 3805539

Πρόλογος

«Γνωρίζω ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ Εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι ***οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον·*** *οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ οὔτε ἐδιδάχθην,* ***ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ».***

Ἀπόστολος Παῦλος

Τὸ Εὐαγγέλιο, τὸ ἱερὸ τοῦτο κείμενο τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως, εἶνε συνοπτικῶς τὰ λόγια τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ποὺ εἶνε στόματα τοῦ Χριστοῦ. Μέσα ἀπὸ τὶς σελίδες τοῦ Εὐαγγελίου δηλαδὴ ὁμιλεῖ ὁ Χριστὸς εἴτε ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως διὰ τῶν Ἀποστόλων του. Ὁ Χριστὸς εἶνε Θεὸς καὶ οἱ Ἀπόστολοί του εἶνε θεόπνευστοι, καὶ συνεπῶς τὰ λόγια τοῦ Εὐαγγελίου δὲν εἶνε

ἀνθρώπινα, ἀλλὰ θεῖα. Γι' αὐτὸ στὸ Εὐαγγέλιο λάθος δὲν ὑπάρχει, ἀλλ' ἀλήθεια ἑκατὸ τοῖς ἑκατό. Τὸ Εὐαγγέλιο εἶνε τέλειο ὄχι μὲ τὴν ἔννοια τῆς σχετικῆς τελειότητος, ὅπως τὰ ἀνθρώπινα ἔργα, ἀλλὰ μὲ τὴν ἔννοια τῆς ἀπόλυτης τελειότητος, ὡς ἔργον Θεοῦ.

Ὁ Χριστὸς εἶνε διδάσκαλος, ἢ μᾶλλον ὁ Διδάσκαλος, διδάσκαλος δηλαδὴ μὲ πλήρη καὶ ἀπόλυτη καὶ μοναδικὴ ἔννοια. Καίτοι ὁ Χριστὸς δὲν φοίτησε σὲ κανένα σχολεῖο καὶ δὲν ἔμαθε γράμματα, εἶπε γιὰ τὸν ἑαυτό του τόσο μεγάλο λόγο, ποὺ κανένας σοφὸς δὲν τόλμησε, ἀλλ' οὔτε διανοήθηκε νὰ εἰπῇ γιὰ τὸν ἑαυτό του.

Οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἀρέσκονταν νὰ προσφωνοῦνται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ῥαββὶ ῥαββί (διδάσκαλε διδάσκαλε). Ἀλλ' ὁ Χριστὸς στοὺς ἀκροατὰς καὶ μαθητάς του εἶπε: «Ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἷς γάρ ὑμῶν ἐστιν ὁ διδάσκαλος,

ὁ Χριστός» (Ματθ. 23:8). Μὲ τὸ λόγο τοῦτο ὁ Χριστὸς κήρυξε τὸν ἑαυτό του μοναδικὸ διδάσκαλο, διότι εἶχε τὴ συνείδησι, ὅτι δὲν εἶνε ἁπλῶς ἄνθρωπος, ἀλλὰ Θεός, ὁ ὁποῖος ἔγινε ἄνθρωπος.

Ὁ Χριστὸς εἶνε ὁ Διδάσκαλος καὶ οἱ χριστιανοὶ εἶνε οἱ μαθηταί του. Ἀρχικῶς δὲ οἱ ἀκόλουθοι τοῦ Ἰησοῦ ὠνομάζονταν μαθηταί. Ἀφοῦ δὲ οἱ χριστιανοὶ εἶνε μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, πρέπει νὰ διαβάζουν καὶ νὰ μελετοῦν χριστιανικὰ βιβλία καὶ περιοδικά, προπάντων δὲ νὰ διαβάζουν καὶ νά μελετοῦν τὸ βιβλίο τοῦ Χριστοῦ, τοῦ μοναδικοῦ διδασκάλου, τὸ ἱερὸ καὶ ἅγιο Εὐαγγέλιο. Τί μαθηταὶ εἶνε οἱ μαθηταὶ ποὺ δὲν διαβάζουν καὶ δὲν μελετοῦν; Εἶνε βασικὸ καθῆκον τῶν χριστιανῶν νὰ ἐγκύπτουν στὸ Εὐαγγέλιο, γιὰ ν' ἀποκτοῦν γνῶσι καὶ ἐπίγνωσι Χριστοῦ· νὰ τρέφωνται μὲ τὰ λόγια τῆς Πίστεως, γιὰ νὰ γίνωνται ρωμαλέοι χριστιανοί· νὰ ἐντρυφοῦν στὰ ρήματα τῆς

αἰωνίου ζωῆς, γιὰ νὰ προγεύωνται τώρα καὶ νὰ γεύωνται στὴν ἀπέραντη αἰωνιότητα τὴν ἀπερίγραπτη χαρὰ καὶ εὐφροσύνη τοῦ παραδείσου.

Διαβάζουν οἱ χριστιανοὶ τὸ Εὐαγγέλιο; Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμε τὴ θλιβερὴ ἀλήθεια, ὅτι τὸ ποσοστὸ τῶν Ὀρθοδόξων, ποὺ διαβάζουν τὸ Εὐαγγέλιο, εἶνε ἐλάχιστο. Εἴμεθα ἀδύνατοι χριστιανοί, διότι δὲν τρεφόμεθα μὲ τὰ ῥήματα τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο, τὸν βασιλέα τῶν βιβλίων, προτιμῶνται ἄλλα βιβλία, καὶ ἡ τηλεόρασι... Περισσότερο τῶν Ὀρθοδόξων διαβάζουν τὸ Εὐαγγέλιο οἱ αἱρετικοὶ Προτεστάντες καὶ ψευδο-Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ...

Ὅποιος μελετᾷ τὸ Εὐαγγέλιο, καὶ γενικώτερα βεβαίως τὴν Ἁγία Γραφή, μὲ εἰλικρινῆ διάθεσι καὶ πίστι ἀπέναντι τῆς Ἀληθείας, αἰσθάνεται μέσα του νὰ λαχταρᾷ κάθε εἶδος μεγαλείου.

1. «Τὸ Εὐαγγέλιον οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον»

Πολλοὶ νομίζουν, ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο εἶνε ἐπινόησις καὶ κατασκεύασμα ἀνθρώπων, γιὰ νὰ συγκρατῆται ὁ κόσμος. Λάθος ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτός, τὸ τραγικώτερο λάθος. Ὄχι ἁπλῶς λάθος, ἀλλ' ἀπιστία στὸ Χριστιανισμό.

Ὁ Παῦλος, ἀρχικῶς σκληρότατος διώκτης τοῦ Χριστιανισμοῦ, καὶ ἔπειτα ὁ μεγαλύτερος ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ διαπρυσιώτερος κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου, γράφει καὶ τονίζει: «Γνωρίζω ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ Εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον·

οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Γαλ. 1:11-12). Μεταφράζουμε: «Πρέπει νὰ γνωρίζετε, ἀδελφοί, ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο, ποὺ κηρύχθηκε ἀπὸ μένα, δὲν εἶνε ἀνθρωπίνη ἐπινόησις. Οὔτε δὲ ἐγὼ τὸ παρέλαβα ἀπὸ ἄνθρωπο, οὔτε τὸ διδάχθηκα, ἀλλὰ μοῦ τὸ ἀποκάλυψε ὁ Ἰησοῦς Χριστός». Ὁ Παῦλος ὁμιλεῖ γιὰ τὸ Εὐαγγέλιο, ποὺ κήρυττε αὐτός, κήρυτταν δὲ καὶ οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι. Ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ Εὐαγγέλιο κήρυτταν ὅλοι οἱ Ἀπόστολοι. Καὶ τὸ παρέδωσαν στὴν Ἐκκλησία, καὶ τὸ κατέχει ἡ Ἐκκλησία ὡς παρακαταθήκη, ὡς πολύτιμο θησαυρό, σ' ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Τονίζει δὲ ὁ Παῦλος, ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο **«οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον»**, δὲν εἶνε ἀνθρώπινο, δὲν εἶνε ἀνθρωπίνη ἐπινόησις. Κηρύχθηκε μὲν ἀπὸ ἀνθρώπους καὶ γράφτηκε ἀπὸ ἀνθρώπους, ἀλλὰ μὲ θεία ἔμ-

πνευσι, μὲ θεοπνευστία. Τὸ Εὐαγγέλιο δὲν εἶνε ὅπως οἱ διδασκαλίες καὶ τὰ βιβλία τοῦ κόσμου, ὅπου ἐμφιλοχωροῦν πλάνες καὶ ψεύδη. Τὸ Εὐαγγέλιο εἶνε πέρα ὡς πέρα ἀλάθητο, καὶ ἀσυγκρίτως ἀνώτερο τῶν διδασκαλιῶν καὶ τῶν βιβλίων τοῦ κόσμου. Οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι παρέλαβαν τὸ Εὐαγγέλιο ἀπὸ τὸ Χριστό, ὅταν ἐκεῖνος βρισκόταν σωματικῶς στὴ γῆ, μὲ τριετῆ μαθητεία πλησίον του. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος δὲν παρέλαβε καὶ δὲν διδάχθηκε τὸ Εὐαγγέλιο «παρὰ ἀνθρώπου», ἀπὸ ἄνθρωπο, ἀλλ' ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, ὁ ὁποῖος δὲν εἶνε ἁπλῶς ἄνθρωπος, ἀλλὰ Θεός. Παρέλαβε δὲ τὸ Εὐαγγέλιο ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, ὅταν ἐκεῖνος σωματικῶς εἶχεν ἀναληφθῆ καὶ βρισκόταν στὸν οὐρανό. Παρέλαβε «δι' ἀποκαλύψεως». Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀποκάλυψε στὸν Παῦλο τὶς ἀλήθειες τοῦ Εὐαγγελίου. Τὸ Εὐαγγέλιο περιέχει ἀλήθειες, οἱ ὁποῖες δὲν ἀνακαλύπτονται, ἀλλ'

ἀποκαλύπτονται. Τρία ἔτη οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι μαθήτευσαν πλησίον τοῦ Χριστοῦ γιὰ νὰ διδαχθοῦν τὸ Εὐαγγέλιο, τρεῖς ἡμέρες στὴ Δαμασκὸ χρειάστηκε ὁ Παῦλος γιὰ νὰ παραλάβῃ τὸ Εὐαγγέλιο!

Φίλοι ἀναγνῶσται, τὸ Εὐαγγέλιο ἦλθε ἀπὸ τὸν οὐρανό, καὶ ὅταν τὸ ἀνοίγωμε, ἀνοίγεται μπροστὰ στὰ μάτια μας ὁ οὐρανός, ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, γιὰ νὰ βλέπωμε μεγαλεῖα ἀφάνταστα καὶ ὑπερθαύμαστα.

2. Ἡ ἀσύγκριτη ὑπεροχὴ τοῦ Εὐαγγελίου

Ὡς θεόπνευστο τὸ Εὐαγγέλιο ἔχει ἀσύγκριτη ὑπεροχὴ ἔναντι ὅλων τῶν βιβλίων τοῦ κόσμου. Τὴ θεοπνευστία καὶ τὴν ἀσύγκριτη ὑπεροχὴ τοῦ Εὐαγγελίου ἀποδεικνύουν πολλῶν εἰδῶν καὶ μεγάλου πλήθους ἀποδείξεις.

● Ἡ ἑνότης τοῦ Εὐαγγελίου. Τὸ Εὐαγγέλιο, ἡ Καινὴ Διαθήκη, ὅπως ἀλλιῶς ὀνομάζεται, ἀποτελεῖται ἀπὸ 27 βιβλία, γραμμένα ἀπὸ σχεδὸν 10 συγγραφεῖς. Καὶ θὰ περίμενε κανεὶς σὲ τόσα βιβλία τόσων συγγραφέων νὰ βρίσκῃ ἀσυμφωνίες καὶ ἀντιφάσεις, μάλιστα ἀφοῦ οἱ πλεῖστοι συγγραφεῖς ἦταν ἀγράμματοι, καὶ ἀφοῦ ἔγραφαν γιὰ πράγματα πνευματικά, θεολογικά, πολὺ λεπτά, μυστηριώδη. Ἐν τούτοις καμμιὰ ἀσυμφωνία καὶ ἀντίφασι δὲν ὑπάρχει στὸ Εὐαγγέλιο. Τὰ χωρία τοῦ Εὐαγγελίου δὲν συγκρούονται, ὅπως δὲν συγκρούονται τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ. Ἀμφοτέρων ποιητὴς εἶνε ἕνας καὶ ὁ αὐτός, ὁ Κύριος.

● Οἱ ἰδέες τοῦ Εὐαγγελίου. Μέσα στὸ Εὐαγγέλιο συνωστίζονται πλῆθος ἰδέες, καμμία ἐπιζημία, ὅλες εὐεργετικές, καὶ ὅλες ὑψηλότερες τῶν οὐρανῶν καὶ καθαρώτερες λαμπηδόνων ἡλιακῶν, ὅπως π.χ. ἡ ἰδέα τοῦ ἑνός, τοῦ πνευματικοῦ, τοῦ παν-

τοδυνάμου, τοῦ πανσόφου, τοῦ πανταχοῦ παρόντος, τοῦ ἀναλλοιώτου καὶ τοῦ παναγάθου Θεοῦ, καὶ ἡ ἰδέα τῆς ἀγάπης, ἀκόμη καὶ πρὸς τοὺς ἐχθρούς, καὶ μέχρις αὐτοθυσίας χάριν τῶν ἐχθρῶν, ἀγάπης ποὺ φθάνει στὴν ἄκρα ταπείνωσι καὶ γίνεται ἐσταυρωμένη.

● Παράδοξοι λόγοι τοῦ Εὐαγγελίου, πάρα πολλοὶ μάλιστα, φυσικῶς καὶ ἀνθρωπίνως ἀδιανόητοι καὶ ἀνεπινόητοι, ὅπως π.χ. οἱ λόγοι τοῦ Ἰησοῦ, «**Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν**» (Ἰωάν. 2:19), «**Ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν**» (Ἰωάν. 10:30), καὶ ὁ λόγος τοῦ ἀποστόλου Ἰωάννου, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀληθινοῦ, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, αὐτὸς εἶνε ὁ ἀληθινὸς Θεός (Α′ Ἰωάν. 5:20). Τέτοιοι λόγοι δὲν θὰ λέγονταν, ἂν ὁ Ἰησοῦς δὲν ἦταν Θεὸς καὶ οἱ Ἀπόστολοι θεόπνευστοι.

● Προφητεῖες τοῦ Εὐαγγελίου, ὅπως

π.χ. γιὰ τὴν ἵδρυσι καὶ τὸ ἀκατάλυτο τῆς Ἐκκλησίας (Ματθ. 16:18), γιὰ τὴ δόξα τοῦ Ἰησοῦ μετὰ τὴν καταδίκη του (Ματθ. 26:64), γιὰ τὴ δόξα τῆς ταπεινῆς κόρης τῆς Ναζαρὲτ διὰ μέσου τῶν αἰώνων (Λουκ. 1:48), γιὰ τὴν ἐξουσία τοῦ ἡλίου κατὰ τοὺς ἐσχάτους καιροὺς νὰ καυματίζῃ τοὺς ἀνθρώπους (Ἀποκ. 16:8-9) καὶ γιὰ τὴν τηλεόρασι (Ἀποκ. 11:8-9).

● **Ἡ συγγραφὴ τοῦ Εὐαγγελίου ἀπὸ ἀγραμμάτους κατὰ τὸ πλεῖστον.** Καὶ πατριάρχες τῆς ἀπιστίας καὶ ἀθεΐας ὁμολογοῦν τὴν ἀσύγκριτη ὑπεροχὴ καὶ μοναδικότητα τοῦ Εὐαγγελίου. Ἀλλὰ πῶς οἱ ἀγράμματοι θὰ ξεπερνοῦσαν ὅλους τοὺς σοφοὺς ὅλων τῶν αἰώνων, ἂν δὲν ἦταν θεόπνευστοι;

● **Ἡ ἐπίδρασι τοῦ Εὐαγγελίου.** Τὸ Εὐαγγέλιο ἐπέδρασε εὐεργετικῶς στὴν ἀνθρωπότητα ὅσο κανένα ἄλλο βιβλίο.

● **Ἡ πίστις στὸ Εὐαγγέλιο δημιούργησε ἀναριθμήτους ἁγίους καὶ μάρτυρες.** Πῶς

οἱ μάρτυρες θὰ ἄντεχαν σὲ φρικιαστικὰ βασανιστήρια, ἂν ὁ Θεὸς τοῦ Εὐαγγελίου δὲν ἦταν ἀληθινὸς καὶ δὲν τοὺς ἐνδυνάμωνε; Καὶ πῶς τὰ λείψανα τῶν ἁγίων θὰ εὐωδίαζαν καὶ θὰ θαυματουργοῦσαν;

● Μὲ τὴν πίστι στὸ Εὐαγγέλιο γίνονται ἀναρίθμητα σημεῖα, θαύματα. Καὶ σήμερα ὁ Κύριος θαυματουργεῖ ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ μέσου ἁγίων καὶ χαρισματούχων. Τὰ δὲ θαύματα βεβαιώνουν τὴ θεοπνευστία τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ὅλης βεβαίως τῆς Γραφῆς (Μάρκ. 16:20).

3. Ἡ δύναμις τοῦ Εὐαγγελίου

Τὸ Εὐαγγέλιο ἔχει μεγίστη δύναμι καὶ σημασία. Τὸ ὡραῖο ὄνομα Εὐαγγέλιο σημαίνει καλὴ ἀγγελία, καλὸ ἄγγελμα. Καὶ ποιό εἶνε τὸ καλὸ ἄγγελμα; Εἶνε τὸ καλλίτερο ἀπ' ὅλα τὰ ἀγγέλματα καὶ διαγγέλματα. Θὰ τὸ ἀναφέρωμε μὲ λόγο τοῦ ἰδίου τοῦ Εὐαγγελίου.

Ρωτήθηκε ἕνας χριστιανός: «Ἔχεις νὰ μᾶς πῇς νέα;». Καὶ ἐκεῖνος ἀπάντησε: «Ἕνα νέο ἔχω νὰ σᾶς πῶ: "Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι" (Α' Τιμ. 1:15)». Λόγῳ τῆς ἁμαρτίας ἤμασταν καταδικασμένοι σὲ αἰωνία φυλάκισι καὶ δυστυχία. Ἀλλ' ἦλθεν ἡ εὐχάριστη εἴδησι, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Θεός, ἦλθε στὸν κόσμο γιὰ νὰ σώσῃ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπὸ τὴν αἰωνία καταδίκη. Ποιό νέο πράγματι εἶνε τόσο σπουδαῖο καὶ χαρμόσυνο, ὅσο αὐτὸ τὸ νέο; Ὅλα τὰ νέα τοῦ κόσμου, ποὺ μεταδίδονται μὲ τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως, εἶνε μικρὰ καὶ ἀσήμαντα μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ νέο, ὅτι στὸν ἁμαρτωλὸ καὶ καταδικασμένο κόσμο ἦλθε ὁ Σωτὴρ καὶ Λυτρωτής.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς σῴζει μὲ τὸ λόγο καὶ τὸ ἔργο του. Τὸ ἔργο του εἶνε κυρίως ἡ θυσία του. Καὶ ὁ λόγος του εἶνε τὸ Εὐαγγέλιο.

Ὁ Παῦλος, ποὺ λόγῳ τῆς μεγάλης εὐαισθησίας του καὶ συναισθήσεως αἰσθανόταν τὸν ἑαυτό του ὡς τὸν πρῶτον ἁμαρτωλόν, ποὺ ἦλθε νὰ σώσῃ ὁ Ἰησοῦς Χριστός, διακήρυξε γιὰ τὸ Εὐαγγέλιο: «**Οὐκ ἐπαισχύνομαι τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· δύναμις γὰρ Θεοῦ ἐστιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι**» (Ρωμ. 1:16).

Πολλοὶ καὶ σήμερα, παρὰ τὴν ἐπικράτησι τοῦ Χριστιανισμοῦ, ντρέπονται νὰ μιλᾶνε γιὰ τὸ Εὐαγγέλιο. Τέτοιοι χριστιανοὶ εἶνε ἀχρίστιανοι, τέτοιοι χριστιανοὶ εἶνε ἐχθροὶ τῆς σωτηρίας τους. Ὁ Παῦλος δὲν ντρεπόταν νὰ κηρύττῃ τὸ Εὐαγγέλιο, καὶ νὰ κακοπαθῇ μέχρι δεσμῶν καὶ θανάτου γιὰ τὸ Εὐαγγέλιο, σὰν νὰ ἦταν κακοῦργος. Κήρυττε τὸ Εὐαγγέλιο «**μετὰ πάσης παρρησίας**», καὶ θυσιαζόταν γιὰ τὸ Εὐαγγέλιο, διότι τὸ Εὐαγγέλιο εἶνε δύναμις. Καὶ ὁποία δύναμις; Δύναμις Θεοῦ, ὄχι δύναμις ἀνθρώπου ἢ ἀγγέλου. Καὶ ὡς δύναμις Θε-

οὗ τὸ Εὐαγγέλιο, ὑψίστη καὶ μεγίστη δύναμις, ἔχει σωτηριώδη σημασία, σῴζει καθένα ποὺ πιστεύει. Γι' αὐτὸ ὀνομάζεται «Εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας» (Πράξ. 13:26, Ἐφεσ. 1:13).

Τὸ Εὐαγγέλιο δὲν σῴζει μόνο, ἀλλὰ καὶ δοξάζει. Ὀνομάζεται «Εὐαγγέλιον τῆς δόξης» (Β' Κορ. 4:4, Α' Τιμ. 1:11), διότι ἔχει δόξα, ἀλλὰ καὶ δίνει δόξα σὲ ὅσους τὸ πιστεύουν. Ἐπίσης ὀνομάζεται «Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας» (Ματθ. 4:23, 9:35, Μάρκ. 1:14), διότι διδάσκει, πῶς θὰ γίνωμε βασιλεῖς μὲ βασιλεία τρισένδοξη καὶ ἀτελεύτητη.

* * *

Ἀγαπητοί! Ἂς ὁπλιζώμεθα μὲ τὴ δύναμι τοῦ Εὐαγγελίου, γιὰ νὰ κατακτήσωμε τὴν ἄνω βασιλεία, τὴ βασιλεία ἐπάνω ἀπὸ τὰ ἄστρα καὶ τοὺς γαλαξίες.

4. Τὸ Εὐαγγέλιο αἰώνιο

Τὸ Εὐαγγέλιο εἶνε αἰώνιο μὲ δύο ἔννοιες: Μὲ τὴν ἔννοια, ὅτι ἦλθε ἀπὸ τὴν αἰωνιότητα, καὶ μὲ τὴν ἔννοια, ὅτι ἔχει διαχρονικὴ σημασία, ἰσχύει γιὰ ὅλους τοὺς αἰῶνες, ἔχει αἰώνιο κῦρος.

Πολλοὶ λέγουν, ὅτι οἱ καιροὶ ἄλλαξαν, καὶ τὸ Εὐαγγέλιο πρέπει νὰ ὑποστῇ κάποια ἀλλαγή, νὰ τροποποιηθῇ, νὰ ἐκσυγχρονισθῇ. Κυρίως θέλουν νὰ ὑποστῇ ἀλλαγὴ ὁ νόμος τοῦ Εὐαγγελίου, ἡ χριστιανικὴ ἠθική, ὥστε ὡρισμένα ἁμαρτήματα νὰ μὴ θεωροῦνται ἁμαρτήματα, π.χ. οἱ προγαμιαῖες σχέσεις. Ἀλλ' ὁ νόμος τοῦ Εὐαγγελίου εἶνε «**νόμος τέλειος ὁ τῆς ἐλευθερίας**» (Ἰακ. 1:25), νόμος ποὺ ἐλευθερώνει ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, γι' αὐτὸ καὶ εἶνε τέλειος. Καὶ γενικῶς τὸ Εὐαγγέλιο εἶνε τέλειο. Καὶ τὸ τέλειο δὲν χρειάζεται ἀλλαγή. Ἂν τὸ τέλειο ὑποστῇ ἀλλαγή, θὰ γίνῃ ἀτελές, κατώτερο.

Δυνάμεθα ν' ἀλλάξωμε τὶς μαθηματικὲς ἀλήθειες; Μέχρι τώρα λέγουμε, ὅτι 5 σὺν 5 ἰσοῦται μὲ 10. Δυνάμεθα στὸ ἑξῆς νὰ λέγωμε, ὅτι 5 σὺν 5 ἰσοῦται μὲ 11 ἢ μὲ 9; Ὅπως οἱ μαθηματικὲς ἀλήθειες εἶνε αἰώνιες, ἔτσι καὶ οἱ ἀλήθειες τῆς Πίστεως εἶνε αἰώνιες.

Δυνάμεθα ἐπίσης ν' ἀλλάξωμε τὸν ἥλιο, τὸν ἀέρα, τὸ νερό, τὸ ψωμί, τὸ ψάρι, τὸ κρέας κλπ.; Αὐτὰ τὰ πράγματα εἶνε ἀναγκαῖα πάντοτε, ἰσχύουν πάντοτε. Ἔτσι καὶ ὅλα, ὅσα ἀπαιτεῖ τὸ Εὐαγγέλιο γιὰ τὴν πνευματικὴ ζωή μας, εἶνε ἀναγκαῖα πάντοτε, ἰσχύουν πάντοτε. Πάντοτε, π.χ., ἰσχύει ἡ ταπεινοφροσύνη, ἡ σεμνότης, ἡ ἐγκράτεια, ἡ ἁγνότης.

Κατὰ τὸ Α' Ἰωάν. 2:7-8 ἡ «ἐντολή», ποὺ σημαίνει ἐδῶ τὴ χριστιανικὴ διδασκαλία, εἶνε τόσο «παλαιὰ» ὅσο καὶ «καινή», καινούργια, σύγχρονη, ἐφαρμόσιμη. Κατὰ τὸ Γαλ. 1:6-9 ὅποιος μεταβάλλει τὸ Εὐ-

αγγέλιο ἀναθεματίζεται.

Καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀπόστολοι ἂν κήρυτταν διαφορετικὰ ἀπ' ὅ,τι κήρυξαν ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἄγγελος ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἂν κήρυττε διαφορετικά, θὰ ἦταν ἀναθεματισμένοι.

Κατὰ τὸ Α' Πέτρ. 1:23-25 ὁ λόγος τοῦ Εὐαγγελίου εἶνε **«λόγος Θεοῦ»**, **καὶ «ζῶν»**, δηλαδὴ ἀθάνατος, **καὶ «μένων εἰς τὸν αἰῶνα»**, δηλαδὴ αἰώνιος, μὲ αἰώνια ἰσχύ.

* * *

Ὅσοι θέλουν νὰ ἀλλάξῃ τὸ Εὐαγγέλιο, αὐτοὶ εἶνε ἀσεβεῖς, αἱρετικοί, ἄπιστοι καὶ ὑπόδικοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Καὶ γιὰ νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὴν αἰωνία καταδίκη, πρέπει νὰ ἀλλάξουν αὐτοί, ὄχι τὸ Εὐαγγέλιο. Νὰ ἀλλάξουν δὲ σὲ δύο πράγματα, στὶς ἀντιλήψεις, καὶ στὸν τρόπο τῆς ζωῆς.

5. Εὐαγγέλιο καὶ χάρις

Τὸ Εὐαγγέλιο περιέχει τὰ ὡραιότερα λόγια. Λόγια τόσο θεῖα, ὅσο καὶ ἀνθρώπινα. Θεῖα, διότι προέρχονται ἀπὸ τὸ Θεό. Καὶ ἀνθρώπινα, διότι μιλᾶνε στὴν καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ εὐαισθήτου ἀνθρώπου, ὅσο κανένα ἀπὸ τὰ λόγια τῶν σοφῶν καὶ τῶν λογοτεχνῶν τοῦ κόσμου.

Τὰ λόγια τοῦ Εὐαγγελίου, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ λόγια ἄλλων βιβλίων, διατρυποῦν, θὰ λέγαμε, τὶς συνειδήσεις τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἀληθινῶν ἀνθρώπων, καὶ δημιουργοῦν μόνιμες ἐντυπώσεις, ὄχι προσωρινές. Ὑπάρχουν λόγια στὸ Εὐαγγέλιο τόσο ὑψηλά, τόσο θαυμαστά, ὥστε νὰ δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς θαύματα.

Οἱ λόγοι τοῦ Εὐαγγελίου εἶνε «λόγοι τῆς χάριτος», λόγοι χαριτωμένοι, λόγοι γεμᾶτοι χάρι καὶ ὀμορφιά. Οἱ κάτοικοι τῆς Ναζαρέτ, οἱ συμπατριῶτες τοῦ Χριστοῦ,

καίτοι διακρίνονταν γιὰ τὴν ἀπιστία τους ἀπέναντι τοῦ Χριστοῦ, «πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ» (Λουκ. 4:22). Ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Μεσσία ὁ Ψαλμῳδὸς εἶχε πεῖ προφητικῶς: «Ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου» (Ψαλμ. 44:3). Καὶ ὄργανα τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν Φαρισαίων, ποὺ πῆγαν νὰ συλλάβουν τὸν Χριστό, ἀφωπλίσθηκαν ἀπὸ τὸ λόγο του, ἐπέστρεψαν ἄπρακτοι καὶ ὡμολόγησαν στοὺς ἐχθρούς του: «Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος» (Ἰωάν. 7:46).

* * *

Τὸ Εὐαγγέλιο ἔχει χάρι, ὀμορφιά, ἀφοῦ περιέχει τὰ ὀμορφότερα λόγια.

Ἀλλὰ τὸ Εὐαγγέλιο συνδέεται πρὸς τὴ χάρι καὶ μὲ ἄλλες ἔννοιες.

Κατὰ τὸ Πράξ. 20:24 ὁ Παῦλος κήρυττε «τὸ Εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ».

Αὐτὸς ὁ λόγος σημαίνει, ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο ἐξαγγέλλει τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἀπορρέει ἀπὸ τὴ θυσία τοῦ Χριστοῦ καὶ σῴζει τοὺς πιστούς. Ὁ λόγος τοῦ Εὐαγγελίου χαρακτηρίζεται ἐπίσης ὡς «ὁ λόγος τῆς χάριτος» (Πράξ. 14:3, 20:32), ὁ λόγος δηλαδή, ὁ ὁποῖος ἐξαγγέλλει τὴ σωτηριώδη χάρι τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ μας.

Τὸ Εὐαγγέλιο ἔχει χάρι, ἐξαγγέλλει χάρι, ἀλλὰ καὶ συνοδεύεται μὲ χάρι. Ἡ τελευταία φράσις σημαίνει, ὅτι, ἂν ὁ ἄνθρωπος ἀκούῃ ἢ διαβάζῃ τὸ Εὐαγγέλιο μὲ εἰλικρινῆ διάθεσι καὶ πίστι, μαζὶ μὲ τὰ λόγια τοῦ Εὐαγγελίου ἔρχεται σ' αὐτὸν καὶ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἂς ἐπιτραπῇ ἡ ἔκφρασις, τὸ ἠλεκτρικὸ ρευστὸ τοῦ οὐρανοῦ.

Αὐτὴ ἡ χάρις ἠλέκτρισε καὶ φλόγισε τὶς καρδιὲς τῶν δύο ἐκείνων μαθητῶν, ὅταν ὁ ἀναστὰς Κύριος συνοδοιπόρησε μαζί τους ὡς ἄγνωστος στὴν πορεία τους πρὸς Ἐμμαοὺς καὶ μιλοῦσε σ' αὐτούς. Εἶπαν μεταξύ

τους: «Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς;» (Λουκ. 24:32).

Ἀγαπητοί! Χωρὶς τὸ Εὐαγγέλιο ὁ βίος εἶνε ἄχαρις. Μὲ τὸ Εὐαγγέλιο ἀποκτᾷ χάρι.

6. Τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου λειτουργία καὶ ἱερουργία

Πολλοὶ νομίζουν, ὅτι ἡ θεία λειτουργία καὶ οἱ ἄλλες ἱερὲς ἀκολουθίες ἔχουν ἀξία ἀνώτερη ἀπὸ τὸ κήρυγμα. Καὶ γι' αὐτὸ πολλοὶ νομίζουν, ὅτι τὸ κήρυγμα πρέπει νὰ εἶνε συντομώτατο, μίνι καὶ σοῦπερ μίνι κήρυγμα! Καὶ ἄλλοι νομίζουν, ὅτι ἀρκοῦν οἱ ἱερὲς ἀκολουθίες καὶ δὲν χρειάζεται κήρυγμα. Καὶ ὅταν βλέπουν νὰ βγαίνῃ κήρυξ γιὰ νὰ κηρύξῃ, δυσφοροῦν! Καὶ μερικοὶ τὴν ὥρα τοῦ κηρύγματος βγαίνουν ἀπὸ τὴν ἐκκλησία!...

Ἀλλὰ τὸ κήρυγμα εἶνε καὶ αὐτὸ μέρος τῆς θείας λατρείας. Ἡ θεία λειτουργία καὶ οἱ ἄλλες ἱερὲς ἀκολουθίες δὲν κατανοοῦνται, παρὰ ὅταν μὲ τὸ κήρυγμα ἐξηγοῦνται. Στὴν ἀρχαϊκὴ Ἐκκλησία, τὴν πλέον πνευματικὴ καὶ ἡρωικὴ Ἐκκλησία, δινόταν πολὺ μεγάλη ἔμφασι στὸ κήρυγμα. Κατὰ τὴ θεία λατρεία μιλοῦσε ὁ προεστώς, καί, ἂν ἐρχόταν ἔμπνευσι, μιλοῦσε καὶ δεύτερος, καὶ τρίτος, ἀκόμη καὶ τέταρτος! Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀκουόταν καὶ κατοικοῦσε πλουσίως στοὺς πιστοὺς τῆς ἀρχαϊκῆς Ἐκκλησίας.

Τὸ κήρυγμα δημιουργεῖ τοὺς συνειδητοὺς χριστιανοὺς καὶ ἀληθινοὺς λάτρες τοῦ Θεοῦ.

Εἶνε δὲ καὶ τὸ κήρυγμα λειτουργία καὶ ἱερουργία. Δὲν τὸ λέγει κοινὸς ἄνθρωπος. Τὸ λέγει ὁ μεγαλύτερος ἀπόστολος καὶ κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ οὐρανοβάμων Παῦλος. Στὸ Ρωμ. 15:16 χαρακτηρίζει τὸν ἑ-

αυτό του «λειτουργὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ είς τὰ ἔθνη, ἱερουργοῦντα τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ». Ναί, εἶνε καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου λειτουργία καὶ ἱερουργία!

Ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς λειτουργεῖ καὶ ἱερουργεῖ τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὁ ἱεροκήρυξ λειτουργεῖ καὶ ἱερουργεῖ τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ.

Πάνω στὴν ἁγία τράπεζα ὑπάρχει τὸ ἅγιο Εὐαγγέλιο καὶ τὸ ἅγιο δισκοπότηρο, διότι αὐτὰ τὰ δύο εἶνε ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, τὰ ἀπολύτως ἀπαραίτητα γιὰ νὰ τρέφωνται πνευματικῶς καὶ νὰ τρυφοῦν οἱ πιστοί. Καὶ ὅπως προσέχουμε νὰ μὴ πέσῃ κάτω μαργαρίτης ἀπὸ τὴ Θεία Κοινωνία, ἔτσι πρέπει νὰ προσέχωμε νὰ μὴ ξεφύγῃ τὴν ἀντίληψί μας καὶ πέσῃ κάτω λέξι ἀπὸ τὸ θεῖο λόγο. Διότι κάθε λέξι ἀπὸ τὸ θεῖο λόγο εἶνε πολύτιμος μαργαρίτης.

Ὅσοι ὑποτιμοῦν ἢ περιφρονοῦν τὸ κήρυγμα δὲν εἶνε καλοὶ χριστιανοὶ οὔτε στὸ

φρόνημα οὔτε στὴ ζωή. Εἶνε κακοὶ χριστιανοί. Νοσηροὶ καὶ καχεκτικοί.

Ἂν θέλωμε νὰ εἴμεθα καλοὶ χριστιανοί, ἀληθινοὶ λάτρες τοῦ Θεοῦ, «ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ», πνευματικὰ δηλαδὴ καί ἀληθινὰ λατρεύοντες τὸν Θεό, ἂς ἀγαποῦμε καὶ ἂς παρακολουθοῦμε τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου ὡς λειτουργία καὶ ἱερουργία καὶ ἂς τὸ βάζωμε μέσα στὶς καρδιές μας ὅπως τὴ Θεία Κοινωνία.

7. Τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου

Ὅπως τὸ φῶς, ὁ ἀέρας, τὸ νερό, τὸ ψωμί, τὰ φάρμακα εἶνε ἀπαραίτητα γιὰ τὴ σωματικὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἔτσι οἱ ἀλήθειες τοῦ Εὐαγγελίου εἶνε ἀπαραίτητες γιὰ τὴν πνευματικὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Γι' αὐτὸ τὸ πρῶτο, τὸ ἀναγκαιότερο καὶ τὸ σπουδαιότερο πνευματικὸ ἔργο εἶνε τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου.

Κατὰ τὰ τρία ἔτη τῆς δημοσίας δράσεώς του τί κυρίως ἔκανε ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Πίστεώς μας, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός; Περιώδευε πόλεις, κωμοπόλεις καὶ χωριὰ καὶ κήρυττε τὸ Εὐαγγέλιο. Καὶ τοὺς δώδεκα καὶ τοὺς ἑβδομήκοντα Ἀποστόλους γιατί ἐξέλεξε καὶ κατήρτιζε; Γιὰ νὰ τοὺς ἀποστέλλῃ νὰ κηρύττουν καὶ αὐτοί. Καὶ προτοῦ ἀναληφθῇ στὸν οὐρανό, ποιά ἐντολὴ ἔδωσε στοὺς Ἀποστόλους; Κατὰ τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Ματθαίου (28:19) εἶπε: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν». Πηγαίνετε δηλαδὴ καὶ ἐκχριστιανίσετε ὅλα τὰ ἔθνη. Πῶς; Βαπτίζοντας, διδάσκοντας. Βαπτίζοντας τοὺς μικροὺς καὶ ἔπειτα διδάσκοντας, ὅταν μεγαλώσουν· διδάσκοντας τοὺς μεγάλους καὶ ἔπειτα βαπτίζοντας, ἐὰν πιστεύσουν. Κατὰ

τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Μάρκου (16:15-16) ὁ Χριστὸς εἶπε: «Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται». Ἐντολὴ γιὰ ἐκτέλεσι ἀποστολῆς παγκοσμίας καὶ ὑφίστης, ὑφίστης ἀφοῦ μὲ τὴν κήρυξι τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὴ βάπτισι ἐκχριστιανίζονται καὶ σῴζονται οἱ ἄνθρωποι.

Σήμερα, στὸν 21ο αἰῶνα, πρὸς ἐντροπὴν ἡμῶν τῶν χριστιανῶν τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ἀνθρωπότητος βρίσκεται ἐκτὸς τοῦ χριστιανικοῦ χώρου. Ἀλλὰ καὶ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν λεγομένων χριστιανῶν βρίσκεται ἐκτὸς ὀρθῆς πίστεως καὶ συνειδητοῦ χριστιανισμοῦ. Ὑπάρχει συνεπῶς ἀνάγκη κηρύξεως τοῦ Εὐαγγελίου σὲ εὐρυτάτη κλίμακα, γιὰ νὰ ἐκχριστιανισθοῦν μὴ χριστιανοί, ἀλλὰ καὶ κατ' ὄνομα χριστιανοί. Γι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία πρῶτον καὶ κυρίως ὀφεί-

λει νὰ καταρτίσῃ πολλοὺς ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ν' ἀναπτύξῃ μεγάλη ἐξωτερικὴ καὶ ἐσωτερικὴ ἱεραποστολή.

Στὸ δυστυχισμένο κόσμο ἂς προσφέρῃ ἡ Ἐκκλησία πλουσίως τὸ Εὐαγγέλιο, γιὰ νὰ γνωρίσῃ ὁ κόσμος ἀληθινὴ ζωὴ καὶ εὐτυχία.

8. Πῶς νὰ κηρύττεται τὸ Εὐαγγέλιο

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὁ μεγαλύτερος κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου, λέγει: «Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως» (Κολ. 3:16). Ἐπίσης δίνοντας παραγγελία στὸν ἐπίσκοπο Τιμόθεο λέγει: «Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως» (Β' Τιμ. 4:2). Τὸ Εὐαγγέλιο πρέπει νὰ κηρύττεται πλουσίως. Σὲ περιπτώσεις εὐκαιρίας, ἀλλὰ καὶ μὴ εὐκαιρίας. Τακτικῶς καὶ ἐκτάκτως. Πυκνὰ - συχνά.

Σὲ κάθε ναό, σὲ κάθε θεία λειτουργία, σὲ κάθε ἑορτή, σὲ κάθε τέλεσι μυστηρίου, σὲ κάθε ἱερὴ ἀκολουθία πρέπει νὰ ἀκούεται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ σὲ μεγαλύτερα ἢ μικρότερα χρονικὰ ὅρια. Ἂν δὲν ὑπάρχῃ εὐχέρεια γιὰ κανονικὸ κήρυγμα, ἂς λέγωνται λίγα οὐσιώδη λόγια, ἐξηγητικὰ τῶν ἱερῶν ἀληθειῶν τῆς Πίστεώς μας καὶ προτρεπτικὰ σὲ πνευματικὴ ζωή.

Ν' αὐξηθοῦν δὲ γιὰ τὰ παιδιά, τὰ ἀρνία τοῦ Χριστοῦ, τὰ κατηχητικὰ σχολεῖα, καὶ γιὰ τοὺς μεγάλους, τὰ πρόβατα τοῦ Χριστοῦ, οἱ κύκλοι συμμελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Τὰ ὑλικὰ ἀγαθὰ θέλουμε ν' ἀπολαμβάνωμε πλουσίως. Πολὺ περισσότερο πρέπει νὰ θέλωμε ν' ἀπολαμβάνωμε πλουσίως τὰ πνευματικὰ ἀγαθά, τὶς ἀλήθειες τοῦ θείου λόγου, τὰ ἱερὰ νοήματα τῆς Πίστεώς μας.

Τὸ Εὐαγγέλιο πρέπει νὰ κηρύττεται ἀπὸ πιστοὺς ἀνθρώπους μὲ ζῆλο γιὰ τὸ λόγο

τοῦ Θεοῦ, μὲ σοβαρότητα καὶ ἱκανότητα, μὲ ἀνιδιοτέλεια, μὲ πνεῦμα θυσίας, μὲ καλὸ παράδειγμα ζωῆς. «Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου», λέγει ὁ ἀδελφόθεος Ἰάκωβος (3:1). Ὁ κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου πρέπει νὰ διδάσκῃ καὶ μὲ τὸ λόγο καὶ μὲ τὴ ζωή του, πρῶτα δὲ μὲ τὴ ζωή του. «Ὃς ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ», εἶπεν ὁ Χριστός (Ματθ. 5:19).

Τὸ κήρυγμα πρέπει νὰ εἶνε ἐπιμελημένο. Ὁ κήρυξ νὰ κοπιάζῃ, μελετώντας καὶ σκεπτόμενος τί εἶνε ἀνάγκη κάθε φορὰ νὰ εἰπῇ, καὶ πῶς νὰ τὸ εἰπῇ. Πολλοὶ κηρύττουν μὲ προχειρότητα, ὑποτιμώντας τὴ νοημοσύνη τῶν ἀκροατηρίων. Καὶ ἄλλοι κηρύττουν μὲ ἀνθρωπίνους στοχασμοὺς καὶ μὲ ἀκατάληπτα λόγια, γιὰ νὰ δώσουν τὴν ἐντύπωσι, ὅτι αὐτοὶ ἔχουν βάθος καὶ σοφία! Ὁ Παῦλος προτιμοῦσε νὰ εἰπῇ στὴν ἐκκλησία πέντε λόγια ἁπλὰ καὶ κατανοητά, γιὰ νὰ ὠφελήσῃ τὸ ἐκκλησίασμα. Τὸ κήρυ-

γμα πρέπει νὰ γίνεται μὲ τρόπο ἁπλὸ καὶ κατανοητό.

Ἐπίσης τὸ κήρυγμα πρέπει νὰ γίνεται μὲ παρρησία, μὲ τὸ θάρρος νὰ λέγεται ὁλόκληρη ἡ ἀλήθεια. Ὁ λόγος νὰ εἶνε παρακλητικός, ἀλλὰ καὶ ἐλεγκτικός. Νὰ οἰκοδομῇ τὸ καλό, ἀλλὰ καὶ νὰ γκρεμίζῃ τὸ κακό. Πολλοὶ κήρυκες κηρύττουν τὸ ἀκίνδυνο μέρος τῆς ἀληθείας, ὄχι καὶ τὸ ἐπικίνδυνο. Αὐτοὶ δὲν εἶνε καλοὶ κήρυκες. Ἡ Ἐκκλησία χρειάζεται ἐκλεκτοὺς κήρυκες καὶ ἐκλεκτὸ κήρυγμα.

9. «Πιστεύετε ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ»

Τὸ Εὐαγγέλιο ἔχει τὴ δύναμι νὰ σῴζῃ, ἀλλὰ μὲ τὴν προϋπόθεσι τῆς πίστεως. Τὸ Εὐαγγέλιο **«δύναμις Θεοῦ ἐστιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι»** (Ρωμ. 1:16). Ὅποιος ἀκούει τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ δὲν πιστεύει, αὐτὸς καταδι-

κάζεται. Ὅποιος ἀκούει καὶ πιστεύει, αὐτὸς σῴζεται (Μάρκ. 16:15-16). «Εἰσερχόμεθα εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες» (Ἑβρ. 4:3). Ὅλοι, κουρασμένοι καὶ καταπονημένοι σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ τὴν πλήρη δοκιμασιῶν, ἐπιθυμοῦμε τὴν ἀνάπαυσι. Ἀλλὰ στὸν τόπο τῆς αἰωνίας ἀναπαύσεως, στὸν παράδεισο τοῦ Θεοῦ τὸν πλήρη ἀπολαύσεων, εἰσερχόμεθα ὅσοι προηγουμένως πιστεύσαμε.

Κηρύττοντας ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Πίστεως, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, τὸ Εὐαγγέλιο τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἔλεγε: «Ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ» (Μάρκ. 1:15). Γιὰ τὴν εἴσοδο στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀσάλευτη καὶ ἀπερίγραπτη, ἀπαιτεῖται πίστις, πίστις στὸ Εὐαγγέλιο.

Καὶ τί πίστις; Πίστις τυφλή; Θέλει ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Πίστεως νὰ πιστεύωμε στὸ Εὐαγγέλιο τυφλά, χωρὶς τεκμήρια, χωρὶς

ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα, ὅπως πιστεύουν οἱ ὀπαδοὶ τῶν ἄλλων Θρησκειῶν; Ὄχι! Συκοφαντοῦν τὴ Χριστιανικὴ Θρησκεία ὅσοι ἰσχυρίζονται, ὅτι αὐτὴ διδάσκει τὸ «Πίστευε καὶ μὴ ἐρεύνα». Οὔτε ἡ Γραφὴ οὔτε ἡ Ἐκκλησία διδάσκει τέτοιο πρᾶγμα. Ἀντιθέτως, ὁ Κύριος βεβαιώνει τὴν ἀλήθεια τῆς Πίστεως μὲ διάφορα καὶ πολλὰ τεκμήρια, σημεῖα, θαύματα, ὑπερβάσεις τῶν φυσικῶν νόμων, ὥστε νὰ πιστεύωμε «μετὰ λόγου», ὄχι τυφλά.

Πρέπει δὲ νὰ πιστεύωμε σὲ ὅλα, ὅσα περιέχονται στὸ Εὐαγγέλιο, γραπτὰ καὶ προφορικά. Ὅταν ὁ Χριστὸς ἔλεγε, «Πιστεύετε ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ» (Μάρκ. 1:15), τὸ Εὐαγγέλιο ἦταν προφορικὴ διδασκαλία, ὄχι γραπτή. Ὁ Παῦλος στὸ Β′ Θεσ. 2:15 συνιστᾷ νὰ κρατᾶμε καὶ τὶς γραπτὲς («δι' ἐπιστολῶν») καὶ τὶς προφορικὲς («διὰ λόγου») διδασκαλίες. Ἐπίσης πρέπει νὰ πιστεύωμε στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, τὴν ὁποία

τὸ Εὐαγγέλιο ἐπικυρώνει, καὶ ἀπὸ τὴν ὁποία παραθέτει πλῆθος χωρία ὡς θεόπνευστα. Πρέπει νὰ πιστεύωμε σὲ ὅλα τὰ ζητήματα τῆς Πίστεως, τὰ ὁποῖα διδάσκει ἡ Ἐκκλησία, διότι ἡ Ἐκκλησία εἶνε «στύλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας» (Α΄ Τιμ. 3:15).

Δὲν ἀρκεῖ δὲ νὰ πιστεύωμε. Πρέπει καὶ νὰ ὁμολογοῦμε. «Καρδίᾳ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν» (Ρωμ. 10:10). Μὲ τὴν καρδιὰ πιστεύει κανεὶς γιὰ δικαίωσι, καὶ μὲ τὸ στόμα ὁμολογεῖ γιὰ σωτηρία.

10. «Ἀξίως τοῦ Εὐαγγελίου πολιτεύεσθε»

Γιὰ νὰ σωθοῦμε χρειάζεται πίστις καὶ ὁμολογία, ἀλλὰ χρειάζεται καὶ ἐφαρμογὴ τῶν διδαγμάτων τοῦ Εὐαγγελίου στὴ ζωή. Ὁ Κύριος εἶπε: «Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασι-

λείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς» (Ματθ. 7:21). Δὲν θὰ μπῇ στὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν καθένας ποὺ μοῦ λέγει, Κύριε, Κύριε, ἀλλ' ὅποιος κάνει τὸ θέλημα τοῦ Πατέρα μου τοῦ ἐπουρανίου. Ἐπίσης ὁ Κύριος εἶπε: «Πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους καὶ μὴ ποιῶν αὐτοὺς ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον» (Ματθ. 7:26). Καθένας, ποὺ ἀκούει τοὺς λόγους μου, ἀλλὰ δὲν τοὺς ἐφαρμόζει, θὰ θεωρηθῇ ὅμοιος μὲ ἄνθρωπο ἀνόητο, ποὺ ἔκτισε τὸ σπίτι του ἐπάνω στὴν ἄμμο. Σπίτι ἐπάνω στὴν ἄμμο καταρρέει.

* * *

Ὁ Παῦλος ἔγραφε: «Ἀξίως τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε» (Φιλιπ. 1:27). Νὰ ζῆτε ἀξίως τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτὸ κηρύχθηκε τὸ Εὐαγγέ-

λιο, γιὰ νὰ γίνῃ βίωμα καὶ ζωή. Λέγουμε γιὰ τὴ ζωὴ τῶν ἁγίων, «βίος καὶ πολιτεία», βίος ἅγιος, πολιτεία θεάρεστη. Διότι οἱ ἅγιοι ἐφήρμοσαν τὴ χριστιανικὴ διδασκαλία καὶ ἔζησαν ἀληθινὸ βίο, ἀληθινὴ πολιτεία. Οἱ ἅγιοι εἶνε τὸ Εὐαγγέλιο ἐφηρμοσμένο.

Καὶ ὁ ἀδελφόθεος Ἰάκωβος ἔγραφε: «Γίνεσθε ποιηταὶ λόγου καὶ μὴ μόνον ἀκροαταὶ παραλογιζόμενοι ἑαυτούς» (Ἰακ. 1:22). Νὰ γίνεσθε δηλαδὴ ἐφαρμοσταὶ τοῦ λόγου καὶ ὄχι μόνον ἀκροαταί, ποὺ ξεγελοῦν τοὺς ἑαυτούς τους. Ὅσοι ἀκούουν τὸ λόγο τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλὰ δὲν ἀγωνίζονται νὰ τὸν ἐφαρμόζουν, καὶ ἐν τούτοις νομίζουν ὅτι εἶνε ἐν τάξει, αὐτοὶ ξεγελοῦν, κοροϊδεύουν, τοὺς ἑαυτούς τους. Ἐπίσης ὁ ἀδελφόθεος ἀπόστολος ἔγραφε: «Πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστι» (Ἰακ. 2:26). Πολὺ σπουδαία ἀρετὴ ἡ πίστις, ἀλλ' ὅταν εἶνε ζωντανή, θερμή, δραστηρία, ἐκδηλου-

μένη σὲ ἔργα. Ἀλλιῶς εἶνε πίστις νεκρή, ἀναξία λόγου.

Καὶ γιὰ νὰ ἐπιστρέψωμε στὸν Παῦλο, ποὺ ἐξαίρει καὶ τὴν πίστι, τὴ ζωντανὴ πίστι, καὶ τὴν ἀγάπη, τὴν ἀληθινὴ ἀγάπη, τὴν κορυφαία τῶν ἀρετῶν, στὴ Θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἰσχύει «πίστις δι᾽ ἀγάπης ἐνεργουμένη» (Γαλ. 5:6), πίστις, ἡ ὁποία ἐκδηλώνεται μὲ ἔργα ἀγάπης, ἀγάπης πρὸς τὸ Θεὸ καὶ πρὸς τοὺς συνανθρώπους. Ὅποιος ἀγαπᾷ τὸ Θεὸ καὶ τοὺς κατ᾽ εἰκόνα Θεοῦ δημιουργημένους ἀνθρώπους εἶνε φυσικὸ νὰ κάνῃ ἔργα. Ὁ δὲ Θεὸς θὰ κρίνῃ τοὺς ἀνθρώπους κατὰ τὰ ἔργα τους.

Γιὰ νὰ κάνῃ κανεὶς ἔργα, βεβαίως χρειάζονται προσπάθειες καὶ ἀγῶνες, κόποι καὶ θυσίες. Ἀλλὰ γι᾽ αὐτὸ τὰ ἔργα ἔχουν ἀξία, διότι ἀπαιτοῦν ἀγῶνες καὶ θυσίες.

11. Ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἐφαρμοστῶν τοῦ Εὐαγγελίου

Οἱ ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου, οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἱεραπόστολοι, ἔχουν πολὺ μεγάλο μισθὸ ἀπὸ τὸν Κύριο.

Ὁ ἀπόστολος Πέτρος εἶπε κάποτε στὸν Κύριο: «**Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν;**» (Ματθ. 19:27). Νά, ἐμεῖς οἱ ἀπόστολοι τὰ ἀφήσαμε ὅλα καὶ σὲ ἀκολουθήσαμε. Τί λοιπὸν θὰ συμβῇ σ' ἐμᾶς; Ποιός θὰ εἶνε ὁ μισθός μας; Ὁ δὲ Κύριος ἀπάντησε στοὺς ἀποστόλους: «**Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ**

ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει» (Ματθ. 19:28-29). Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅτι σεῖς, ποὺ μὲ ἀκολουθήσατε, στὸν καινούργιο κόσμο, ὅταν καθήσῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πάνω στὸν ἔνδοξο θρόνο του, θὰ καθήσετε καὶ σεῖς πάνω σὲ δώδεκα θρόνους, καὶ θὰ κρίνετε τὶς δώδεκα φυλὲς τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ καθένας, ποὺ ἄφησε σπίτι ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὲς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς γιὰ τὸ ὄνομά μου, θὰ λάβῃ ἑκατονταπλάσια καὶ θὰ κληρονομήσῃ ζωὴ αἰώνια.

Ὄντως πολὺ μεγάλος ὁ μισθὸς τῶν ἀποστόλων, ποὺ ἐγκατέλειψαν τὰ πάντα γιὰ τὸ Χριστὸ καὶ ἔγιναν κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου του. Θὰ ἀπολαύσουν ἀγαθὰ ἀσυγκρίτως περισσότερα ὅσων ἐγκατέλειψαν, θὰ κερδίσουν τὴν ἀπέραντη αἰωνιότητα, θὰ καθήσουν πάνω σὲ δώδεκα θρόνους καὶ θὰ κρίνουν τὶς δώδεκα φυλὲς τοῦ Ἰσραήλ. Πολὺ

μεγάλη ἡ δόξα τῶν ἀποστόλων, ὁμοία μὲ τὴ δόξα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ἄφησε τὰ μεγαλεῖα του στὸν οὐρανὸ καί ἦλθε στὴ γῆ ὡς ὁ πρῶτος καὶ ὁ μεγαλύτερος ἀπόστολος (Ἑβρ. 3:1) καὶ κήρυξε τὸ Εὐαγγέλιο τῆς βασιλείας. Ὄχι δὲ μόνο στὴ μέλλουσα ζωή, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν παρόντα καιρὸ ὅποιος ἐγκατέλειψε τὰ πάντα γιὰ τὸ Χριστὸ καὶ τὸ Εὐαγγέλιό του θὰ λάβῃ ἑκατονταπλάσια, μάλιστα ἐν μέσῳ διωγμῶν (Μάρκ. 10:29-30).

Μακάριοι καὶ τρισμακάριοι οἱ ἀληθινοὶ ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου, οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἱεραπόστολοι.

* * *

Ζηλεύουμε διάφορα χαρίσματα, ὑπουργήματα καὶ ἀξιώματα. Προπάντων ἂς ζηλεύωμε τὰ χαρίσματα, ὑπουργήματα καὶ ἀξιώματα τοῦ λόγου. Διότι αὐτὰ εἶνε τὰ πρῶτα, τὰ ἀνώτερα (Α′ Κορ. 12:28α).

12. Οὐαὶ στοὺς καταφρονητὰς τοῦ Εὐαγγελίου!

Τὸ Εὐαγγέλιο, ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία, εἶνε ὅ,τι σεμνότερο, ὡραιότερο, εὐεργετικώτερο, πολυτιμώτερο, ἁγιώτερο καὶ θαυμαστότερο κηρύχθηκε καὶ γράφτηκε στὸν κόσμο. Γιὰ τὸ ὕψος, τὸ βάθος καὶ τὴν καθαρότητα τῶν ἰδεῶν τοῦ Εὐαγγελίου αἰσθάνθηκαν ἄφατο θαυμασμὸ ἀκόμη καὶ μεγάλοι ἄπιστοι καὶ ἄθεοι. Ἂν εἶνε θαυμαστὸς ὁ κόσμος τῆς φύσεως, ὁ κόσμος τῆς Γραφῆς, καὶ μάλιστα τοῦ Εὐαγγελίου, εἶνε θαυμαστότερος.

Ὁ Θεὸς ἔδωσε τὴ Γραφὴ στὴν ἀνθρωπότητα, καὶ μάλιστα τὸ Εὐαγγέλιο, τὸ τέλειο, καὶ βεβαίωσε τὴν ἀλήθεια τῶν λόγων του μὲ θαύματα, γιὰ νὰ λάβουν οἱ ἄνθρωποι τὸ οὐράνιο τοῦτο δῶρο καὶ δι' αὐτοῦ νὰ ὁδηγηθοῦν πρὸς τὴ σωτηρία καὶ τὴ δόξα. Ὁ Χριστός, ὁ ἐνανθρωπήσας καὶ σταυ-

ρωθεὶς Κύριος καὶ Θεός, κήρυξε τὸ Εὐαγγέλιο, καὶ ἀπέστειλε μαθητάς του νὰ τὸ κηρύξουν σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο, γιὰ νὰ καταστήσῃ τὴ δυστυχισμένη λόγῳ τῆς ἁμαρτίας καὶ τῶν συνεπειῶν της ἀνθρωπότητα εὐτυχισμένη.

Ἀλλ' ὁ Θεός, σὲ ὄντα αὐτεξούσια ἀπευθυνόμενος, δὲν ἀναγκάζει σὲ ἀποδοχὴ τοῦ Εὐαγγελίου του κανένα. Ὅποιος θέλει δέχεται τὸ Εὐαγγέλιο, καὶ ὅποιος δὲν θέλει δὲν τὸ δέχεται.

Καὶ τί εἶπε ὁ Κύριος γιὰ ὅσους δὲν δέχονται τὸ Εὐαγγέλιο καὶ τοὺς κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου; Τί εἶπε γιὰ τοὺς καταφρονητὰς τῆς ὑπερθαύμαστης διδασκαλίας του; Εἶπε λόγο φοβερώτατο. Ἀπευθυνόμενος στοὺς ἀποστόλους του, οἱ ὁποῖοι θὰ κήρυτταν σὲ πόλι καταφρονητῶν τοῦ Εὐαγγελίου, εἶπε: «Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκά-

τω τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ Κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ» (Μάρκ. 10:11). Καὶ γιὰ ὅσους δὲν σᾶς δεχθοῦν καὶ δὲν σᾶς ἀκούσουν, ὅταν φεύγετε ἀπ' ἐκεῖ νὰ τινάξετε καλὰ τὴ σκόνη κάτω ἀπὸ τὰ πόδια σας σ' ἔνδειξι διαμαρτυρίας ἐναντίον τους. Ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ἐπιεικέστερα θὰ κριθοῦν τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορρα κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσεως παρὰ ἡ πόλις ἐκείνη.

Ὄντως φοβερώτατος λόγος, ἀφοῦ γιὰ τοὺς καταφρονητὰς τοῦ Εὐαγγελίου προβλέπει τιμωρία σκληρότερη ἀπὸ τὴν τιμωρία τῶν σοδομιτῶν! Ἂς προσέξουν τὸν φοβερώτατο τοῦτο λόγο καὶ μερικοὶ θρησκευτικοὶ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ὑποτιμοῦν τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ὑπερτιμοῦν ἄλλα πράγματα...

Ἐκτὸς τῶν καταφρονητῶν τοῦ Εὐαγγε-

λίου ὑπάρχουν καὶ οἱ διῶκτες. Καὶ ἂν οἱ καταφρονηταὶ τοῦ Εὐαγγελίου θὰ τιμωρηθοῦν σκληρότερα ἀπὸ τοὺς σοδομῖτες, πόσο χειρότερα θὰ τιμωρηθοῦν οἱ διῶκτες, αὐτοὶ ποὺ πολεμοῦν τὸ Εὐαγγέλιο καὶ τὸ κήρυγμα! Ὑπάρχουν δὲ δυστυχῶς καὶ ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι πολεμοῦν καὶ ἐμποδίζουν τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου... Ἀλλοίμονο σ' αὐτοὺς καὶ τρισαλλοίμονο!

* * *

Ἀγαπητοί, ὁ Κύριος προπάντων θέλει, ὡρισμένοι νὰ γίνουν ἱεραπόστολοι, ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ὅλοι νὰ γίνουν ἀκροαταί, ἀναγνῶστες καὶ ἐφαρμοσταὶ τοῦ Εὐαγγελίου, γιὰ νὰ γίνουν ὅλοι οὐρανοπολῖτες καὶ νὰ παραλάβουν «βασιλείαν ἀσάλευτον» (Ἑβρ. 12:28).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

1. ΕΟΡΤΑΙ ΚΑΙ ΥΜΝΟΙ, σελ. 197 - Ἀθῆναι 1973.
2. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΓΙΑΧΒΕ (ἔκδ. Β΄), σελ. 345 - Ἀθῆναι 1988.
3. ΑΝΤΙΧΙΛΙΑΣΤΙΚΟΝ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ (ἔκδ. Ε΄), σελ. 414 - Ἀθῆναι 1989.
4. ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (ἔκδ. Β΄), σελ. 411 - Ἀθῆναι 1994.
5. ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΔΥΣΚΟΛΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ, τόμ. Α΄, σελ. 398 - Ἀθῆναι 1985 (ἐξηντλήθη).
6. ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΔΥΣΚΟΛΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ, τόμ. Β΄, σελ. 330 - Ἀθῆναι 1990.
7. ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΔΥΣΚΟΛΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ, τόμ. Γ΄, σελ. 632 - Ἀθῆναι 1996.
8. ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ (ἔκδ. Β΄), σελ. 554 - Ἀθῆναι 2003.
9. ΤΑΠΕΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, σελ. 224 - Ἀθῆναι 1990.
10. Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ, σελ. 181 - Ἀθῆναι 1994.
11. ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ (ἔκδ. Β΄), σελ. 651 - Ἀθῆναι 2002.
12. Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ (μὲ μετάφρασι), (ἔκδ. Γ΄), σελ. 1152 - Ἀθῆναι 2003.
13. ΤΑ ΤΕΣΣΑΡΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ μικρὸ σχῆμα (σὲ μετάφρασι), σελ. 640 - Ἀθῆναι 2003.

ΜΙΚΡΑ ΤΕΥΧΗ

1. ΑΓΩΝ ΕΝ ΤΩ ΚΟΣΜΩ (ἔκδ. Β΄) - Ἀθῆναι 1994.
2. ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΣΩΘΗΣ; σελ. 48 - Ἀθῆναι 1994.
3. ΟΥΑΙ ΤΟΙΣ ΔΕΙΛΟΙΣ, σελ. 32 - Ἀθῆναι 1994.
4. ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, σελ. 48 - Ἀθῆναι 2003.
5. Η ΠΡΩΤΗ ΚΑΙ Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ, σελ. 32 - Ἀθῆναι 2003.
6. ΟΛΙΓΟΙ, σελ. 48 - Ἀθῆναι 2004.
7. ΤΟ ΥΠΕΡΦΥΕΣΤΕΡΟ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ, σελ. 40 - Ἀθῆναι 2004.
8. ΑΝΤΙΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΙΚΑ, σελ. 56 - Ἀθῆναι 2004.
9. ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΝΑ ΚΡΙΝΩΜΕ; σελ. 48 - Ἀθῆναι 2004.
10. ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ, σελ. 48 - Ἀθῆναι 2004.